

meget vidtgaende Oplysningspligt; vi har intet imod, at man underkaster dem en ganske almindelig Oplysningspligt, som man har det for forskellige andre Virksomheders Vedkommende, og at man i det hele undergiver Forsikringselskaberne et statsligt Tilsyn. Hvis et saadant Tilsyn virkelig skønnes at være nødvendigt, og hvis det foreslaas indsat under Former, der betrygger de paagældende Forretningsfolks Interesser i den Udstrækning, som det er naturligt, vil det ikke paa Forhaand møde nogen Modstand fra vor Side. Vi vil tværtimod tage et Forslag om en saadan Foranstaltning under den nøjeste Overvejelse. Den Betænkelighed, vi nærer ved det foreliggende Lovforslag, refererer sig derfor i og for sig ikke til den Oplysningspligt, som danske Forsikringsfolk skal underkastes, men til de Former, hvorunder man vil paalægge den. Myndigheden i denne Sag er nemlig lagt i Hænderne paa en Kommission, der for en væsentlig Del er sammensat af forsikringsinteresserede, det vil sige Forretningsfolk i de forskellige Assurancebrancher. Det er til Brug for denne Kommission, det siges udtrykkelig i Lovforslaget, at man foreslaar at give Handelsministeren en Adgang, der baade i Tid og Omfang er ganske ubegrænset, til at kræve Oplysning om de forskellige her i Landet virkende Selskaber saavel inden- som udenlandske. Det er det, vi er betænkelige ved. Til en saadan omfattende Ret til at kræve Oplysninger maa der efter vor Opfattelse hos det Organ, der faar denne Ret, nødvendigvis svare en Pligt til at bevare Tavsheden angaaende de Forhold, man faar Kendskab til, og det forekommer os nødvendigt, at de, der er udrustet med en saadan Myndighed, ikke personlig har Interesser paa de paagældende Omraader. At en saadan personlig Interesse er til Stede i dette Tilfælde, kan formentlig ikke betvivles, naar man ser paa den Navneliste, der ledsagede det oprindelige Lovforslag. Dette er ikke nogen Bebrejdelse mod de paagældende Medlemmer af Kommissionen, det er blot et rent faktisk Forhold, at der i den sidder 4—5 Forsikringsdirektører, der er interesserede i forskellige af de Brancher, der her er Tale om at lovgive om. Det er vor Opfattelse, at til en saadan Forsamling af Konkurrenter kan man ikke med Rette forpligte andre Forretningsfolk til at udlevere deres Forretningshemmeligheder.

Vi kan derfor ikke slutte os til Lovforslaget i den foreliggende Form. Imidlertid har vi, da denne Kommission nu er

nedsat, og da vi erkender, at det kan være ønskeligt, at den foretager en Under søgelse af, i hvilken Udstrækning det findes naturligt at lovgive paa dette Omraade, ogsaa villet medvirke til denne Sags Gennemførelse. Vi har gerne kunnet slutte os til en Ordning i denne Henseende. Men vi har fundet, at det var naturligt, da der ved Lovforslagets Forelæggelse var givet en ret tydelig Rettesnor for, hvorledes man tænkte sig disse Oplysninger, da at holde sig dertil. De Skemaer, der ledsagede det oprindelige Lovforslag, var helt igennem — maa man da antage — affattet saaledes, som det var Hensigten at udsende dem. Der kræves paa disse Skemaer Oplysninger, som vi fra vor Side ikke i og for sig anser det for ubetænkeligt at forpligte Selskaberne til at udlevere til Brug for en saadan Kommission, i hvilken Konkurrenceinteresser er stærkt repræsenteret, men paa den anden Side mener vi — og det er det, vi har givet Udtryk i Betænkningen —, at naar man holder sig indenfor denne Ramme, bliver Spørgsmaalene dog ikke mere omfattende og ikke af anden Art, end at det neppe kan siges, at deres Besvarelse vil kunne medføre større Skade for de paagældende Selskaber. Det er paa denne Betragtning, vi har bygget det Ændringsforslag, vi har stillet, hvor vi i Stedet for den baade i Tid og Omfang ubegrænsede Oplysningspligt foreslaar en Begrænsning, saaledes at man holder sig til de Oplysninger, som Kommissionen har krævet, og som altsaa maa formodes at være dem, man har Brug for.

I Lovforslaget staar der, at det paalægges disse Selskaber at give Oplysninger vedrørende Virksomheden i det Omfang, Handelsministeriet maatte kræve. Vi foreslaar det ændret til: „om Virksomheden i det Omfang, der er angivet ved de vedføjede Skemaer og Erklæringer“. Vi har ment, at man kunde indføje de paagældende Bilag, som oprindeligt ledsagede Lovforslaget, som en integrerende Bestanddel af Loven. Jeg maa sige, at jeg forstaa ikke, at den højtærede Handelsminister ikke har kunnet acceptere dette Forslag. Det giver jo en Mulighed for at faa alle de Oplysninger, som Kommissionen har begæret, uden at træde nogen Interesse for nær. Naar Ministeren har ladet det oprindelige Lovforslag ledsage af disse Bilag, maa jeg antage, at Hensigten dermed var at vise Rigsdagen, hvilke Oplysninger man tilsigtede at afkræve Selskaberne. Jeg kan derfor ikke forstaa, at man ikke overfor